

[Jan Køpke Christensen]

Fru Dorit Myltoft sagde, at det ikke er en menneskeret at få et barn. Jeg tror – og det bliver et spørgsmål om tro i en sådan sag – at vi indgår i en stadig udvikling her på kloden, og når den teknologiske udvikling i dag er så vidt, at man kan hjælpe de mødre, der ikke kan føde børn, så må det også være meningen med denne udvikling, at de skal kunne hjælpes.

De par, jeg kender, har adopteret børn fra Sri Lanka og Indien – nogle dejlige børn. Men disse børn – og det er sagt i relation til fru Dorit Myltofts indlæg – kender ikke deres biologiske forældre. I tilfældet med denne adoption kender disse børn ikke deres forældre og vil sikkert aldrig komme til det.

Derfor er det ikke kun børnenes tarv, der her skal tales om, som det blev sagt. Jeg mener, at det er både-og, det er både forældrenes og børnenes tarv, det handler om. Det, man fra flere sider i denne debat ofte glemmer, er, at der altså er to parter at tage hensyn til.

(Kort bemærkning).

Kirsten Madsen (FP):

Jeg kan berolige den radikale ordfører med, at det ikke er min intention, at der skal laves levende reservedele. Det er ikke det, der er tanken, når jeg siger det sådan, som jeg gør. Tanken er, at når man opnår en videnskabelig viden om, hvordan celler reagerer, så skal den viden benyttes til at helbrede de alvorlige sygdomme, man ikke kan helbrede i dag. Jeg mener, at der ligger mange begrænsninger for den mulighed, sådan som dagsordenen er udformet, og det kan jeg ikke godtage.

Inger Stilling Pedersen (KRF):

Kristeligt Folkeparti hilser med stor tilfredshed, at vi får denne debat. Det er et godt initiativ fra SF, og der kom et godt oplæg fra vores minister. Jeg synes også, debatten har været god og saglig.

Der er næppe mange, der er i tvivl om Kristeligt Folkepartis grundholdninger på dette område. Etik er for os noget meget, meget væsentligt og centralt. Vi mener og er helt sikre på, at vores oprindelse har noget med skabelsen at gøre: Vi er skabt af Gud, der har en plan for sine mennesker. Det betyder ikke, at vi så ikke tror, at de ting, der er blevet givet os i tiden – i århundreders løb – også kan bruges til menneskets bedste, men vi erkender, at der

selvfølgelig også kommer noget frem, som ikke er til bedste for mennesket.

Når vi skal se på vores emne i dag – forplantningsteknologien, og hvad den kan udrette – er det meget væsentligt at slå fast, at det ikke er en ret, vi som kvinder eller som forældre har, at få et barn, at få et velskabt barn, at få et barn af det køn, vi ønsker; heldigvis er det ikke sådan. Men vi kan godt forstå de forældre, som – og jeg mener her, at det ikke alene er et kvindeproblem, men et forældreproblem – meget gerne vil have deres egne gener til at gå i arv, have et pant på den kærlighed, af hvilken måske en hel flok børn kan vokse. Det er jo manges drøm. Men sådan går det ikke altid: Den drøm bliver ikke opfyldt. Og så er spørgsmålet med vores teknologi: Hvor langt skal vi gå? Hvor meget skal vi hjælpe? Hvor meget skal vi gribe ind i naturen?

Jeg tror, at vi skal være helt klar over, at når vi begynder at gribe ind med nogle kunstige metoder, så kan vi ikke overse konsekvenserne af dem, og vi ved heller ikke, hvad det næste skridt bliver. Der er jo ikke nogen, der har noget imod forskning, og forskerne vil selvfølgelig forske alt det, de kan. Men jo mere de opdager, des mere ivrige bliver de, for så vil der være noget nyt igen og igen og igen, og det er svært at stoppe.

Derfor er det ikke forskerne, der skal afgøre, hvad deres forskning skal bruges til – om den skal anvendes i virkeligheden. Så er vi inde på etik, og her må det være lovgivningsmagten, der styrer. Jeg ved, at forskere selv har udtalt, at det ikke er deres opgave at styre. Det er Folketingets opgave at bestemme, hvor langt de skal gå. Ellers tror jeg, vi ville komme til at se nogle ting, som i hvert fald størstedelen af befolkningen ikke ville kunne sige ja til.

Kristeligt Folkeparti må derfor helt klart vende sig imod, at vi griber ind i naturen på en sådan måde, at vi ikke kender konsekvenserne. Vi var meget imod og er stadig meget imod, at man laver forsøg på befrugtede æg. Vi er også imod donation af æg, fordi vi her står over for noget, som vi slet, slet ikke kan styre. Jeg tror, at vi i de kommende år vil blive stillet over for stadig større krav om mulighed for sådanne forsøg og også over for krav om, at man skal kunne få et befrugtet æg, hvor man så altså hverken ville kende faderen eller moderen.